

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **F. O.**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Vrchním soudem v Praze**, se sídlem v Praze 4, nám. Hrdinů 1300, a **Městským soudem v Praze**, se sídlem v Praze 1, Hybernská 18, za další účasti **A. K.** a **J. K.**, o návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu,

**t a k t o :**

Návrh **s e o d m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

Zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb. bylo dne 17. 9. 2009 doručeno podání označené jako „*Návrh dle zák. 131/2002 Sb. k rozhodnutí kompetenčních sporů o věcné příslušnosti žalob podle zákona 82/98 Sb.*“. Navrhovatel uvedl, že podle usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 11. 2008, čj. Ncp 2359/2008 – 9, a ze dne 7. 5. 2009, čj. Ncp 955/2009 – 10, jsou příslušné k projednání žalob podle zákona č. 82/1998 Sb. okresní soudy. Městský soud v Praze však nepostupuje v žalobách podle zákona č. 82/1998 Sb. jednotně, protože žalobu vedenou pod sp. zn. 66 C 26/2008 vede podle o. s. ř., žalobu vedenou pod sp. zn. 3 Nc 76/2008 vede podle s. ř. s. (což dle navrhovatelova názoru nesprávně potvrdil Nejvyšší správní soud usnesením čj. 5 As 44/2009 – 20).

Zvláštní senát navrhovatele usnesením ze dne 23. 11. 2009, čj. Konf 107/2009 – 7, vyzval, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy odstranil vady podání ze dne 17. 9. 2009, především aby doplnil veškeré náležitosti návrhu na zahájení řízení, označil účastníky řízení včetně stran kompetenčního sporu a uvedl návrh výroku, kterého se domáhá. Dále poučil navrhovatele, že pokud své podání ve stanovené lhůtě neopraví, zvláštní senát jej odmítne.

Zvláštnímu senátu byl dne 3. 12. 2010 doručen přípis nazvaný jako „*Stížnost na průtahy proti výzvě Konf 107/2009 – 7 Mazance ze dne 23. 11. 2009 doručené 2. 12. 2009 k návrhu doručeném 17. 9. 2009*“. Navrhovatel v přípisu uvedl: „*Věcně: v zákoně 131/2001 Sb., který mám k dispozici, § 1 odst. b) zní: Soudy v občanském soudním řízení (i mezi sebou) a soudy ve správním soudnictví (i mezi sebou i místně). Nikoliv jak jste si k obrazu svému zákon překroutili v rozporu s čl. 9 Ústavy ČR.*“

*Podaný kompetenční spor je mezi soudem Vrchním v Praze a Městským soudem v Praze o věcnou a místní příslušnost žalob dle z. 82/98 Sb.*

*Pokud o návrh výroku rozsudku: K žalobám podle zákona 82/98 je příslušný kterýkoliv soud ČR s přezkumem u kteréhokoliv soudu ČR. Podle čl. 6 Úmluvy RE o meritu této věci soud rozhodnout rozsudkem musí tak či onak a bez průtahů.“*

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 tohoto zákona). Zvláštní senát v usnesení stanoví, zda má v konkrétní věci rozhodovat soud nebo orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo zda je k rozhodování příslušný soud v občanském soudním řízení nebo soud správní. Z podání ze dne 17. 9. 2009, ani z podání ze dne 3. 12. 2009, nevyplývá, že by došlo ke kompetenčnímu sporu mezi soudy a správními orgány. Zvláštní senát proto není oprávněn obecně stanovit, že „k žalobám podle zákona 82/98 je příslušný kterýkoliv soud ČR s přezkumem u kteréhokoliv soudu ČR“.

Aby mohl zvláštní senát projednat kompetenční spor mezi soudy správními a soudy v občanském soudním řízení, je nutné zhodnotit, zda jsou naplněny podmínky stanovené v § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. Z tohoto ustanovení plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Pro nyní řešenou věc je proto rozhodné, zda se jedná o kompetenční spor v totožné věci individuálně určených účastníků.

Usnesením ze dne 11. 5. 2009, čj. Konf 21/2008 - 89 (dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), zvláštní senát rozhodl, že „základní podmínkou pro to, aby se jednalo o kompetenční spor je, že dvě či více stran vedou řízení o totožné věci. Za totožné věci se považují takové věci, kde je dána totožnost předmětu řízení a totožnost účastníků řízení“.

Zvláštní senát z předložených soudních spisů a podání zjistil, že ve věci sp. zn. 3 Nc 76/2008 byl žalobcem pouze navrhovatel, ve věci sp. zn. 66 C 26/2008 podali žalobu pouze A. K. a J. K. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 11. 2008, čj. Ncp 2359/2008 – 9, se týkalo věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Nc 2009/2008, a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 5. 2009, sp. zn. Ncp 955/2009 – 10, se týká věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 31 C 16/2009. Z výše uvedeného vyplývá, že nebyla naplněna základní podmínka kompetenčního sporu, a to

totožnost předmětu a účastníků řízení. Proto zvláštní senát uzavřel, že v nyní posuzované věci nevznikl kladný nebo záporný kompetenční spor, který by mohl věcně projednat.

Nad tento rámec zvláštní senát uvádí, že ve věci sp. zn. 3 Nc 76/2008 Městský soud nerozhodoval věcně, ale žalobu odmítl z procesních důvodů, protože žalobce nedoplnil náležitosti podle § 71 odst. 1 s. ř. s. Z žaloby nebylo dovodit, čeho se žalobce domáhá, městský soud se proto nemohl žalobou věcně zabývat nebo vyslovit svou nepřislušnost. Taktéž Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost usnesením ze dne 31. 8. 2009, čj. 5 As 44/2009 – 20, odmítl, protože přes výzvu soudu stěžovatel (navrhovatel) nedoložil plnou moc advokáta a nesplnil tak podmínku uvedenou v § 105 odst. s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost z procesních důvodů, aniž by napadené rozhodnutí městského soudu přezkoumával a vyjadřoval se k otázce, kdo je příslušný k projednání předmětné žaloby.

Jinak řečeno, kompetenční spor mezi soudem rozhodujícím věci správního soudnictví a soudem, který rozhoduje v občanském soudním řízení, může pojmově vzniknout jen tam, kde obě strany takového sporu rozhodují věc samu. Tak tomu ale - jak již uvedeno - nebylo: soud rozhodující ve správním soudnictví (Městský soud v Praze ve věci 3 Nc 76/2008) vůbec nerozhodoval věc samu. Právě pro nejasnost žaloby, z níž nebylo zřejmé, zda jde o věc náležející do správního soudnictví, a proto, že ji žalobce přes výzvu nedoplnil, správní soud návrh odmítl bez věcného posuzování. Žalobce sice podal proti usnesení o odmítnutí kasační stížnost, ale nebyl zastoupen advokátem, což je podmínka řízení; tento nedostatek přes výzvu Nejvyššího správního soudu neodstranil. Proto i Nejvyšší správní soud - aniž by se záležitostí zabýval věcně - z procesních důvodů kasační stížnost odmítl. Nelze tedy ani z tohoto ohledu tvrdit, že by tu byl kompetenční spor mezi soudy správními a civilními.

Dále je nutné zdůraznit, že do pravomoci zvláštního senátu nenáleží rozhodování sporů o místní příslušnost - jak tvrdí navrhovatel, nýbrž sporů o věcnou příslušnost mezi stranami kompetenčního sporu dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. Spory o věcnou příslušnost mezi soudy krajskými a okresními v občanském soudním řízení podle § 104a o. s. ř. rozhodují vrchní soudy, nikoli zvláštní senát. Jak vyplývá z usnesení zvláštního senátu ze dne 6. 1. 2004, čj. Konf 108/2003 – 5 (dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)): *„Rozhodnutím vrchního soudu o věcné příslušnosti soudů v občanském soudním řízení podle § 104a o. s. ř. nelze založit příslušnost soudu rozhodujícího ve věcech správního soudnictví. Vydáním takového rozhodnutí proto nemůže být ještě založen kompetenční spor [§ 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů]“.*

V daném případě tedy kompetenční spor nevznikl, neboť nebyla splněna podmínka totožnosti předmětu a účastníků řízení a dále nedošlo ani ke kladnému, ani negativnímu kompetenčnímu sporu mezi správními soudy a soudy v občanském soudním řízení.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem zvláštní senát návrh Františka Odehnala na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítl [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

**P o u ě n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2010

JUDr. Michal Mazanec  
předseda zvláštního senátu